

Zaaknummer
CBHO 2018/203

Datum uitspraak
16 april 2019

Uitspraak in de zaak tussen:

[REDACTED]

appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Tilburg (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 2 augustus 2018 heeft de voorzitter van de examencommissie van de Tilburg Law School (hierna: de voorzitter) appellante een bindend negatief studieadvies (hierna: BNSA) gegeven voor de bacheloropleiding Global Law (hierna: de opleiding).

Bij beslissing van 20 september 2018 heeft het CBE het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep bij het College ingesteld.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 februari 2019, waar appellante, bijgestaan door mr. R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. R. van Leeuwaarde-Martens, secretaris van het CBE, zijn verschenen. Voorts was mr. P. Snoep aanwezig namens de examencommissie van de Tilburg Law School.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding. Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur onverminderd het eerste lid het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, onder 1.1, van het Onderwijs- en Examenreglement Bacheloropleidingen van Tilburg School Law voor het studiejaar 2017/2018 (hierna: de OER) ontvangt de student aan het einde van het eerste studiejaar een studieadvies over de voortzetting van de opleiding. Dit kan ook een uitgesteld advies zijn. De propedeutische fase omvat een eerste periode in de bacheloropleiding met een studiebelasting van 60 studiepunten.

Ingevolge het tweede lid, onder 1.4, wordt een afwijzend studieadvies gegeven indien in de propedeutische fase minder dan 42 studiepunten zijn behaald.

Ingevolge het derde lid, onder 3.1, aanhef en onder b, wordt het studieadvies uitgesteld wanneer er sprake is van persoonlijke omstandigheden als bedoeld in lid 7.

Ingevolge het derde lid, onder 3.4, ontvangt de student, indien het studieadvies wegens persoonlijke omstandigheden wordt uitgesteld, aan het eind van het daarop volgende studiejaar een studieadvies als bedoeld in het eerste lid. De examencommissie kan nadere eisen stellen aan het te behalen studiepunten.

Ingevolge het vijfde lid worden alle besluiten inzake het studieadvies namens en onder verantwoordelijkheid van de decaan genomen door de voorzitter van de examencommissie.

Ingevolge het zesde lid ontvangt de student, indien wegens persoonlijke omstandigheden een uitgesteld studieadvies is uitgebracht, aan het einde van het daarop volgende studiejaar een studieadvies waaraan een afwijzing is verbonden indien voor het eind van dat studiejaar niet de volledige 60 studiepunten zijn behaald voor alle onderdelen van de propedeutische fase.

Ingevolge het zevende lid, onder 7.1, worden, voor zover hier van belang, bij het oordeel over een uitgesteld studieadvies uitsluitend de volgende persoonlijke omstandigheden in aanmerking genomen: ziekte, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornis, zwangerschap en bijzondere familieomstandigheden, indien en voor zover deze omstandigheden ertoe hebben geleid dat het vereiste aantal studiepunten niet is behaald.

Ingevolge het zevende lid, onder 7.2, worden persoonlijke omstandigheden uitsluitend in aanmerking genomen indien deze zo spoedig als redelijkerwijs verwacht mag worden, door of namens betrokken zijn gemeld aan de studieadviseur of aan een studentendecaan.

Ingevolge het zevende lid, onder 7.3, dient de student die zich beroept op persoonlijke omstandigheden, deze aan te tonen.

Ingevolge artikel 33, eerste lid, is de examencommissie bevoegd om in geval van onbillijkheden van overwegende aard in individuele gevallen ten voordele van de student een uitzondering te maken op de OER.

Zoals volgt uit de uitspraak van het College van 17 april 2014 in zaak nr. 2013/256.5 (www.cbho.nl) is het niet aan appellante om het causaal verband tussen de aangevoerde omstandigheden en de studievertraging aan te tonen. Voldoende is de gestelde persoonlijke omstandigheden aan te tonen en aannemelijk te maken dat die omstandigheden de studieresultaten nadellig hebben beïnvloed. Het is vervolgens aan de examencommissie om te motiveren waarom desondanks een causaal verband tussen de aangevoerde omstandigheden en het niet hebben behaald van de benodigde studiepunten ontbreekt.

2.2. Appellante is per 1 september 2015 gestart met de opleiding. In verband met persoonlijke omstandigheden heeft appellante zowel in het studiejaar 2015-2016 als in het studiejaar 2016-2017 een uitgesteld studieadvies gekregen. Appellante diende aan het einde van het studiejaar 2017-2018 te voldoen aan de norm van het behalen van ten minste 70% van de studiepunten van de nog openstaande eerstejaarsvakken. Nu zij nog 30 studiepunten voor het eerste jaar diende te behalen, kwam deze norm voor haar neer op het behalen van ten minste 21 studiepunten. Appellante heeft aan het einde van het derde studiejaar 2017-2018 niet aan deze norm voldaan nu zij 12 studiepunten voor eerstejaarsvakken heeft behaald. Gelet hierop heeft de voorzitter appellante een BNSA gegeven.

2.3. Het CBE heeft overwogen dat niet gezegd kan worden dat de voorzitter niet in redelijkheid het BNSA heeft kunnen geven. Daarbij heeft het CBE het volgende overwogen. Appellante heeft het vertrek van haar oppas, huwelijksproblemen en het ervaren van stalking als bijzondere omstandigheden aangevoerd. Het CBE acht aannemelijk dat deze omstandigheden serieuze gevolgen kunnen hebben voor het leven van appellante, maar het CBE is met de voorzitter van oordeel dat het geen persoonlijke omstandigheden zijn als bedoeld in artikel 31, zevende lid, van de OER zodat deze omstandigheden terecht niet zijn meegewogen bij het oordeel over het uitgestelde BNSA. Appellante heeft op 27 juni 2018 melding gemaakt bij de studentendecaan van een nieuwe persoonlijke omstandigheid, te weten het overlijden van haar grootmoeder, die van invloed zou zijn geweest op het niet behalen van haar herkansing voor het vak Economics for Lawyers op 23 mei 2018. Ook al moet worden aangenomen dat een causaal verband bestaat tussen deze omstandigheden en het niet behalen van het vak, leidt dit niet tot een ander oordeel. Ook als appellante een voldoende voor dit vak had behaald, dan had zij niet aan de gestelde 70%-norm voldaan, aldus het CBE.

2.4. Volgens appellante is het CBE ten onrechte tot dit oordeel gekomen. Zij voert het volgende aan. De beslissing om een BNSA te geven is onbevoegd genomen nu de beslissing niet door de decaan maar de voorzitter van de examencommissie is genomen. Aan het einde van het eerste studiejaar gold de studievoortgangsnorm van 42 studiepunten. Aan het einde van het derde studiejaar diende zij te voldoen aan de 70%-norm hetgeen erop neerkomt dat zij in totaal 51 studiepunten van de propedeutische fase behaald moest hebben. Feitelijk betekent dit dat daarmee aan appellante een zwaardere norm is opgelegd dan aan studenten die niet te maken hebben gehad met persoonlijke omstandigheden. Dit is niet toegestaan. In dit verband verwijst appellante naar de brief van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (hierna: de minister) van 9 september 2016 (Tweede Kamer vergaderjaar 2015-2016, 31 288, nr. 553). Voor haar had nog steeds de voortgangsnorm van 42 studiepunten moeten gelden en aan deze norm had zij aan het einde van het derde studiejaar voldaan. Volgens appellante dienen de door haar aangevoerde omstandigheden als persoonlijke omstandigheden als bedoeld in artikel 31, zevende lid, van de OER (welk artikel is gebaseerd op artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW 2008) te worden aangemerkt en vallen deze onder de noemer "bijzondere familieomstandigheden". De omstandigheden zijn ten onrechte niet meegewogen bij het geven van het BNSA. Voor zover de omstandigheden niet als zodanig kunnen worden aangemerkt, diende haar betoog te worden opgevat als een beroep op de hardheidsclausule als bedoeld in artikel 33 van de OER. Appellante wijst erop dat haar belangen bij afstuderen zwaarwegend zijn en dat zij ook studiepunten uit andere studie jaren heeft behaald.

2.4.1. Ter zitting van het College heeft appellante toegelicht dat zij betoogt dat het BNSA onbevoegd is genomen nu hieruit niet blijkt dat de beslissing namens de decaan is genomen. Uit artikel 31, vijfde lid, van de OER volgt dat de voorzitter bevoegd is alle besluiten inzake het studieadvies namens de decaan te nemen. Ingevolge artikel 10.10 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) dient een krachtens mandaat genomen besluit te vermelden namens welk bestuursorgaan het besluit is genomen. In strijd met deze bepaling vermeldt het BNSA niet dat het namens de decaan is genomen. Appellante is hierdoor echter niet in haar belangen geschaad nu de voorzitter materieel bevoegd is het BNSA te geven. Het College ziet gelet hierop aanleiding het geconstateerde gebrek met toepassing van artikel 6:22 van de Awb te passeren.

2.4.2. Vaststaat dat appellante aan het einde van het studiejaar 2017-2018 niet aan de studievoortgangsnorm van het behalen van ten minste 70% van studiepunten van de openstaande propedeutische vakken, heeft voldaan. De stelling van appellante dat de aangepaste norm niet mocht worden gesteld, volgt het College niet. Uit artikel 31, derde lid, onder 3.4, van de OER en artikel 7.8b, tweede lid, van de WHW volgt dat een aangepaste norm mocht worden gesteld. Anders dan appellante stelt, valt dit ook uit voormelde brief van de minister af te leiden. Op pagina 2 van de brief is immers vermeld: *"Als in verband met persoonlijke omstandigheden die in het eerste studiejaar zijn opgetreden geen oordeel kan worden gegeven over de ongeschiktheid van de student, dan kan dat oordeel tot een later moment worden uitgesteld. De instelling kan voor de betreffende studenten een aangepaste norm hanteren of nadere voorwaarden stellen"*. Het College acht de aangepaste norm verder niet onredelijk. Ter zitting van het College heeft appellante nog gesteld dat een eerstejaarsstudent zonder persoonlijke omstandigheden met 42 studiepunten mag doorstuderen en vervolgens in het tweede jaar 0 studiepunten kan behalen maar dan alsnog de studie mag voortzetten terwijl in het geval van appellant een strengere studievoortgangsnorm wordt gesteld. Deze vergelijking gaat niet op. Het CBE heeft ter zitting terecht naar voren gebracht dat een student in staat moet worden geacht in een bepaald studiejaar een substantieel aantal studiepunten te behalen en dat een student die aan het einde van het eerste studiejaar 42 studiepunten heeft behaald, dit reeds heeft aangetoond, en appellante nog niet. Voor appellante is ook geen zwaardere eis gesteld dan voor studenten zonder persoonlijke omstandigheden nu appellant immers over een periode van drie studie jaren 51 studiepunten diende te behalen.

2.4.3. Appellante is in september 2015 gestart met de opleiding. Aan het einde van het eerste studiejaar heeft zij 30 studiepunten van de propedeutische fase behaald. Zij heeft een uitgesteld studieadvies gekregen wegens persoonlijke omstandigheden. Daarbij is de norm gesteld dat zij aan het einde van het tweede studiejaar ten minste 70% van de studiepunten van de nog openstaande vakken van de propedeutische vakken behaald moest hebben. Aan het einde van het tweede studiejaar heeft appellante 0 studiepunten van de propedeutische fase behaald. Appellante heeft wederom een uitgesteld studieadvies gekregen wegens persoonlijke omstandigheden. Daarbij is wederom voormelde 70%-norm gesteld. Gelet op het aantal in het eerste jaar behaalde punten had appellante op grond hiervan in het derde studiejaar ten minste 21 studiepunten van de propedeutische fase behaald moeten hebben. Zij heeft slechts 12 studiepunten van eerstejaarsvakken behaald. Het College is van oordeel dat het, gelet op de studieresultaten van appellante in de afgelopen drie studiejaar, niet aannemelijk is dat zij haar studie binnen afzienbare termijn zal afronden. De door appellante naar voren gebrachte omstandigheden, zoals het overlijden van haar grootmoeder, het vertrek van haar oppas en haar huwelijksproblemen, verklaren het geringe aantal in die drie jaren behaalde studiepunten onvoldoende. Ook is niet aannemelijk geworden dat appellante haar studie alsnog binnen afzienbare tijd zal kunnen afronden. Het CBE is terecht tot zijn oordeel gekomen. Reeds hierom had het CBE ook geen aanleiding behoeven te zien voor toepassing van de hardheidsclausule.

2.4.4. Gelet op het vorenstaande faalt het betoog.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Gelet op hetgeen in 2.4.1 is overwogen ziet het College aanleiding het CBE op na te melden wijze in de proceskosten te veroordelen.

3. **Beslissing**

Het College

Rechtsdoende:

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. veroordeelt het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Tilburg tot vergoeding van de bij [REDACTED] in verband met de behandeling van het beroep bij het College opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.024,00 (zegge: duizendvierentwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- III. gelast dat het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Tilburg het door [REDACTED] betaalde griffierecht van € 46,00 (zegge: zesenzeventig euro) aan haar vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. N. Verheij en mr. J. TH. Drop, leden, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, als secretaris.

w.g. H. Troostwijk
voorzitter

w.g. F.S.N. Nasrullah-Oemar
wnd. secretaris

ALS ORIGINEEL TE BESCHOUWEN
C | B
H | O

Uitgesproken in het openbaar op 16 april 2019

Verzonden: 16 april 2019

Voor eensluidend afschrift:
de secretaris van het College van Beroep
voor het Hoger Onderwijs